

Arrest

nr. 288 240 van 27 april 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-P. DE BUISSET
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 21 februari 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 februari 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 februari 2023.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en van hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat M. DE BUISSET en van attaché E. VANMECHELEN die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond megedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers, verzoeker N. en diens echtgenote en thans verzoekster S., dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal), getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)” van 8 februari 2022, waarbij hun huidige tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

2. In het kader van hun vorig, eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) hun verzoek niet-ontvankelijk omdat zij een internationale beschermingsstatus in een andere EU-lidstaat, met name Griekenland, hebben gekregen en zij niet concreet aannemelijk hebben gemaakt dat de bescherming die hen in Griekenland verleend werd ontoereikend zou zijn. Er werd besloten dat verzoekers het vermoeden dat hun grondrechten als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerleggen. De Raad heeft verzoekers' beroep tegen die beslissingen verworpen bij arrest van 28 oktober 2021 met nummer 263 223.

Op 22 november 2021 dienden verzoekers huidig tweede verzoek om internationale bescherming in. Ze leggen in het kader hiervan bijkomende verklaringen af en de volgende documenten neer: een medisch getuigschrift en een aanvullende nota van hun advocaat aangaande verzoeksters psychologische problemen.

Bij beslissingen van 8 februari 2022 verklaarde het CGVS deze volgende verzoeken niet-ontvankelijk. Dit zijn de bestreden beslissingen die thans voorliggen.

3. De kernvraag is of de door verzoekers in het kader van huidig tweede verzoek om internationale bescherming bijgebrachte elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komen.

4. De Raad herinnert eraan dat verzoekers reeds een internationale beschermingsstatus hebben gekregen in Griekenland en dat in casu wordt vermoed dat zij geen nood hebben aan internationale bescherming in België, precies omdat zij reeds internationale bescherming genieten in een andere EU-lidstaat. Er liggen geen elementen voor waaruit kan blijken dat verzoekers niet langer de vluchtelingenstatus genieten in Griekenland.

Uit de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) blijkt dat de verleende beschermingsstatus onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de richtlijn 2011/95/EU). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(ssatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° berust bij het Commissariaat-generaal, doch eens hieraan is voldaan, komt het aan de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan verzoekers zelf en niet aan het CGVS toe om het bewijs te leveren dat zij in Griekenland niet langer internationale bescherming genieten. Verzoekers blijven hier echter in gebreke. Ze laten na concreet het bewijs te leveren dat zij heden geen internationale bescherming meer zouden hebben in Griekenland.

Waar een vorig verzoek werd afgewezen omdat een andere EU-lidstaat, in casu Griekenland, reeds een internationale beschermingsstatus heeft verleend, moeten de nieuwe elementen of feiten, gelet op wat voorafgaat, aldus verband houden met de situatie van de verzoekers in die lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend en die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op verzoekers' specifieke omstandigheden verhinderen.

5. Verzoekers brengen nieuwe landeninformatie bij waaruit blijkt dat er in Griekenland sprake is van een precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 89) en is het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van de verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan de verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

6. Uit de door verzoekers bijgebrachte landeninformatie blijkt o.a. dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland verslechterd is en erg precair is. Dit is o.a. het gevolg van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in erg moeilijke en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot onder meer socio-economische en medische hulp. De informatie duidt er o.a. ook op dat teruggekeerde statushouders die niet meer in het bezit zijn van hun verblijfsvergunning soms maanden moeten wachten tot er opnieuw een verblijfsvergunning wordt afgegeven en dat zij zonder deze vergunning geen belastingsnummer of sociale zekerheidsnummer kunnen verkrijgen, hetgeen als gevolg heeft dat statushouders bij hun terugkeer moeilijk toegang verkrijgen tot huisvesting, sociale voorzieningen, zorg en de arbeidsmarkt. Verzoekers, aan wie op 15 februari 2019 oftewel een viertal jaar geleden internationale bescherming werd verleend in Griekenland, beklemtonen voorts de psychologische problemen in hoofde van verzoekster. Ze verwijzen in dit verband naar een door hen in het kader van huidig volgend verzoek neergelegd medisch getuigschrift van 7 oktober 2021 waarin gewag wordt gemaakt van een chronisch psychisch lijden in hoofde van verzoekster, waarvoor ze sinds jaren in behandeling zou zijn bij haar psychiater hier in België, en waarin gesteld wordt dat een blijvende opvolging nodig is. Tevens wordt verwezen naar de door hen neergelegde aanvullende nota van 22 november 2021 waarin wordt ingegaan op de psychiatrische opvolging van verzoekster en wordt opgemerkt dat er een gebrek is aan medische en psychiatrische opvolging in Griekenland.

Ingevolge het geheel van die elementen gelezen in samenhang met de voorlegde landeninformatie, blijkt dat er in verzoekers' hoofde elementen zijn die wijzen op een specifieke, verhoogde kwetsbaarheid. Omwille van die elementen acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van verzoekers' situatie als begunstigden van internationale bescherming in/bij terugkeer naar Griekenland aangewezen. Er kan immers niet worden uitgesloten dat verzoekers, buiten hun wil en persoonlijke keuzes om en omwille van hun bijzondere kwetsbaarheid, kunnen terechtkomen in een toestand van achterstelling die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest. De situatie van verzoekers in geval van terugkeer naar Griekenland dient nader en naar behoren te worden geanalyseerd in het licht van voldoende objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens met betrekking tot situatie van statushouders in Griekenland.

7. Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg lijkt het erop dat de bestreden beslissingen dienen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26).

3.1. In het proces-verbaal van terechtzitting van 6 april 2023 staat het volgende vermeld:

"Tolk 1518 legt de eed af en tolkt Dari

De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen, de VwP krijgt als eerste het woord gezien zij gevraagd heeft om gehoord te worden.

VwP stelt dat, nu zij via een aanvullende nota van 5 april 2023 nieuwe medische stukken onder ogen gekregen heeft, zij zich schikt naar het oordeel van de Raad.

VzP'n sluiten aan bij de beschikking van de Raad."

3.2. Op 5 april 2023 ontving de Raad via elektronische weg (J-BOX) overeenkomstig artikel 39/76, § 1, 2de alinea van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota van de verzoekende partijen waarbij zij stukken hebben gevoegd die zij in de inventaris bij voormelde nota benoemen als volgt:

"1. Medisch getuigschrift dd 26.7.2020

2. Uitgebreid medisch attest dd juni 2022

3. Verblijfsdocumenten in Griekenland

4. Verblijfsdocumenten in Griekenland

5. Medicatie dd 25.3.2023
6. Medisch getuigschrift dd 26.7.2020
7. Medisch getuigschrift dd 11.5.2022
8. Medisch getuigschrift dd 11.5.2022
9. Medisch getuigschrift dd 23.3.2023."

De verzoekende partijen geven in voormelde aanvullende nota toelichting waarna hun besluit luidt:

"1. Besluit

De verzoekster heeft bewezen neergelegd waaruit blijkt dat hij kampt met psychologische en psychiatrische problemen en dat zij medische problemen heeft.

De situatie die verzoekende partij beschrijft, in combinatie met de diagnose die gesteld werd en de vaststelling van haar psychotherapeuten dat het van cruciaal belang is dat zij de nodige zorgen krijgt, laten toe vast te stellen dat het voor verzoekende partij onmogelijk was om de nodige psychologische en psychiatrische zorgen te krijgen in Griekenland. Gezien de recente informatie, is er geen verbetering.

Verzoekster zal geen psychiatrische follow-up kunnen krijgen en geen toegang hebben tot medische zorg, hetgeen grote gevolgen zal hebben voor zijn gezondheid, zoals zijn psychiater heeft bevestigd.

Bovendien is hun verblijfstitel niet meer geldig.

Die informatie getuigt er immers van dat er inderdaad een reëel risico is dat verzoekende partij aan geweld blootgesteld wordt in Griekenland. De lange wachttijden voor het herkrijgen van een verblijfsvergunning, in combinatie met de wetswijziging van maart 2020, zorgen ervoor dat statushouders hun rechten nog moeilijker kunnen uitoefenen. Hierdoor lopen zij een reëel risico om in een situatie te belanden die in strijd is met artikel 3 EVRM."

3.3. Ter terechtzitting stelt de verwerende partij dat, nu zij via een aanvullende nota van 5 april 2023 nieuwe medische stukken onder ogen gekregen heeft, zij zich schikt naar het oordeel van de Raad. Zodoende brengt zij geen concrete en valabele argumenten aan die afbreuk kunnen doen aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. De verzoekende partijen geven aan zich aan te sluiten bij de beschikking van de Raad.

4. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, dienen de bestreden beslissingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 8 februari 2022 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS